

Sentencja

Artykuły 17 ust. 2 i 3 oraz art. 28b część A ust. 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku, w brzmieniu wynikającym z dyrektywy Rady 92/111/EWG z dnia 14 grudnia 1992 r., powinny być interpretowane w ten sposób, iż podatek, którego dotyczy sytuacja przewidziana w akapicie pierwszym ostatniego z wymienionych przepisów, nie ma prawa do bezpośredniego odliczenia podatku VAT naliczonego w związku z nabyciem wewnątrzspółnotowym.

(¹) Dz.U. C 44 z 21.2.2009.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 22 kwietnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Zjednoczone Królestwo) — The Queen, na wniosek: Association of the British Pharmaceutical Industry przeciwko Medicines and Healthcare Products Regulatory Agency

(Sprawa C-62/09) (¹)

(Dyrektywa 2001/83/WE — Artykuł 94 — Zachęty finansowe dla przychodni, w których przepisuje się pacjentom określone produkty lecznicze — Organy administracji publicznej właściwe w sprawach zdrowia publicznego — Lekarze — Swoboda przepisywania produktów leczniczych)

(2010/C 161/14)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: The Queen, na wniosek: Association of the British Pharmaceutical Industry

Strona pozwana: Medicines and Healthcare Products Regulatory Agency

Przy udziale: NHS Confederation (Employers) Company Ltd

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division

(Administrative Court) — Wykładnia art. 94 ust. 1 dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311, s. 67) — Wprowadzenie przez podmiot publiczny wchodzący w skład państwowej służby zdrowia programu zachęt finansowych na rzecz gabinetów lekarskich, w których przepisuje się pacjentom określony produkt leczniczy

Sentencja

Artykuł 94 ust. 1 dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, zmienionej na mocy dyrektywy 2004/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r., należy interpretować w ten sposób, że nie zakazuje on systemów zachęt finansowych, takich jak system będący przedmiotem sporu przed sądem krajowym, wprowadzanych przez krajowe organy administracji publicznej właściwe w sprawach zdrowia publicznego w celu ograniczania wydatków ponoszonych na produkty lecznicze i mających na celu preferowanie, w celu leczenia określonych jednostek chorobowych, przepisywania przez lekarzy wyraźnie wskazanych produktów leczniczych, zawierających inną substancję czynną niż produkt leczniczy, który był przepisywany uprzednio lub który mógłby zostać przepisany, gdyby omawiany system nie istniał.

(¹) Dz.U. C 90 z 18.4.2009.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 22 kwietnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias — Grecja) — Dimos Agios Nikolaos — Kriti przeciwko Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon

(Sprawa C-82/09) (¹)

(Rozporządzenie (WE) nr 2152/2003 — Monitorowanie lasów i wzajemnego oddziaływania środowiska naturalnego w Unii — Definicje — Pojęcia „las” i „inne obszary zadrzewione” — Zakres stosowania)

(2010/C 161/15)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulio tis Epikrateias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Dimos Agios Nikolaos — Kriti

Strona pozwana: Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Symvoulío tis Epikrateias — Wykładnia art. 3 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 2152/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. dotyczącego monitorowania wzajemnego oddziaływania lasów i środowiska naturalnego we Wspólnocie (Forest Focus) (Dz.U. L 324, s. 1) — Pojęcia „las” i „inne obszary zadrzewione” — Odmienne definicje w rozporządzeniu

Sentencja

Przepisy art. 3 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 2152/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. dotyczącego monitorowania wzajemnego oddziaływania lasów i środowiska naturalnego we Wspólnocie (Forest Focus), które definiują pojęcia „las” i „obszary zadrzewione” na potrzeby tego rozporządzenia, należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisom krajowym wprowadzającym odmienne definicje tych pojęć w odniesieniu do działań nieobjętych zakresem regulacji tego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 102 z 1.5.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 29 kwietnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Firenze) — Camar Srl przeciwko Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Sprawa C-102/09) (¹)

(Umowy międzynarodowe — Konwencja z Yaoundé — Czwarta konwencja AKP-EWG z Lomé — Klauzula „standstill” — Opodatkowanie wewnętrzne — Banany)

(2010/C 161/16)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Firenze

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Camar Srl

Strona pozwana: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale di Firenze — Wspólna organizacja rynków — Banany — Zgodność ustawy krajowej nakładającej podatek od konsum-

pcji bananów z Somalii z art. 14 pierwszej konwencji z Yaoundé i z systemem przywozowym określonym w konwencji AKP-EWG z Lomé

Sentencja

- 1) Artykuł 14 konwencji w sprawie stowarzyszenia pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a państwami Afryki i Madagaskarem stowarzyszonymi ze Wspólnotą, podpisanej w Yaoundé w dniu 20 lipca 1963 r., nie stał na przeszkodzie opodatkowaniu bananów pochodzących z Somalii, takiemu jak wprowadzone przez ustawę nr 986/1964 z dnia 9 października 1964 r.
- 2) Sąd krajowy nie jest zobowiązany do badania konkretnych skutków podwyżek podatku od przywozu bananów pochodzących z Somalii, takiego jak wprowadzony przez przepisy analizowane w sprawie przed sądem krajowym, w porównaniu do sytuacji sprzed dnia 1 kwietnia 1976 r., aby ocenić zgodność tych podwyżek z klauzulą „standstill” zawartą w art. 1 protokołu nr 5 dotyczącego bananów, załączonego do czwartej konwencji AKP-EWG podpisanej w Lomé w dniu 15 grudnia 1989 r. Jednakże podwyżki takiego podatku, które ograniczają się do dostosowania go do inflacji, nie są sprzeczne z tą klauzulą.

(¹) Dz.U. C 129 z 6.6.2009.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 22 kwietnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulío tis Epikrateias — Grecja) — Enosi Efopliston Aktoploías i in. przeciwko Ypourgos Emporikis Naftilías i Ypourgos Aigaíou

(Sprawa C-122/09) (¹)

(Transport morski — Kabotaż morski — Rozporządzenie (EWG) nr 3577/92 — Czasowe wyłączenie obowiązywania rozporządzenia — Obowiązek państw członkowskich powstrzymania się od ustanawiania, przed upływem okresu wyłączenia, takich przepisów, które mogłyby poważnie zagrozić stosowaniu tego rozporządzenia)

(2010/C 161/17)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulío tis Epikrateias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Enosi Efopliston Aktoploías, ANEK, Minoikes grammes, N.E. Lésvou, Blue Star Ferries

Strona pozwana: Ypourgos Emporikis Naftilías, Ypourgos Aigaíou